

Arrest

nr. 134 095 van 27 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 10 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2014 met referentenummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 oktober 2014.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat de door hem aangevoerde problemen (i) ongelooftwaardig zijn en (ii) van louter lokale aard zijn.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat de beweerde problemen van verzoeker van louter lokale aard zijn. Er is voor hem derhalve een intern hervestigingsalternatief in een ander deel van zijn land van herkomst voor handen.

Verzoeker brengt geen objectieve elementen aan die aantonen dat een hervestiging in een ander deel van zijn land niet redelijk mogelijk is.

Zijn argument dat leden van de Limbuwan ook via andere kanalen dan via zijn familiebanden hem terug op het spoor kunnen komen, is niet meer dan een loutere veronderstelling die niet ondersteund wordt aan de hand van objectieve elementen en die verzoeker aldus geenszins weet hard te maken. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat leden van de Limbuwanpartij enkel actief zijn in de meest oostelijke regio van Nepal en gelet op zijn laag risicoprofiel, toont verzoeker niet aan dat zij hem elders in Nepal zouden komen zoeken louter omdat zijn belagers vermoeden van hem geld te kunnen krijgen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt voorts dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal en de situatie sindsdien gunstig geëvalueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden, zoals afpersing, ontvoering, bedreigingen, smokkelactiviteiten, etc. Daar waar sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze gewapende confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Bovendien is het geweld dat de politiek-geaffilieerde bewegingen hanteren gericht op de leden van concurrerende politieke groeperingen of rivaliserende activisten. Deze gewapende confrontaties eisen vooral slachtoffers onder de strijdende partijen. Het aantal burgerslachtoffers blijft beperkt. Gelet op deze informatie treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij waar deze besluit dat de situatie in Nepal actueel niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers argument dat hij zich in Nepal niet kan hervestigen omwille van veiligheidsoverwegingen wordt door de Raad bijgevolg niet aangenomen.

Waar verzoeker tot slot aangeeft dat hij zich ook uit socio-economisch oogpunt niet elders in Nepal kan vestigen, wijst de Raad er op dat socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er zijn echter geen elementen in het dossier aanwezig die een dergelijke situatie in verzoekers hoofde suggereren. In de mate verzoeker zich nog de vraag stelt of hij als 41-jarige aldaar in de mogelijkheid zal zijn om een job te vinden, merkt de Raad op dat uit niets blijkt dat verzoeker, die luidens zijn verklaringen destijds een zekere welstand had als chauffeur van zijn eigen tractorbedrijf, als Nepalees onderdaan geen werk zou mogen uitoefenen in zijn land van herkomst omwille van zijn leeftijd, behoudens de plaats waar hij vandaan komt. Het antwoord op de vraag zal dan eerder afhangen van de economische omstandigheden in het land van herkomst en de inspanningen van de betrokkene. Vermits de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat het economisch mogelijk is om een nieuw leven op te bouwen in Pokhara, staat niets aldus verzoeker in de weg om elders in zijn land van herkomst zich in zijn levensonderhoud te voorzien.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 22 september 2014, voert verzoekende partij aan dat zij niet kan akkoord gaan met de beschikking en daarom gevraagd heeft om gehoord te worden. Zij stelt dat het moeilijk is om terug te keren naar haar land van herkomst en preciseert dat van haar veel geld wordt gevraagd en indien zij dit niet betaalt zij zal gedood worden. Verzoekende partij besluit dat zij reeds werd bestolen en gewaarschuwd werd dat zij zal vermoord worden.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich louter beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging en het herhalen van haar asielmotieven, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert. De Raad wijst er op dat zij met dergelijk verweer dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C.GOETHALS